demoniū vnū ab homine quodā et dixiſſent ihesu. dixit eis hoc gen⁹ demo
niorꝫ non eijcitur/niſi in oratōne et ieiunio ¶Diabolus eñi expellitur a carne
ꝑ famē. ſicut lupus famelicus a nemore ¶Sequitur tertium ſcilicet criſti tēta
cio ſi criſtus temtatus eſt qui peccatū non fecit multomagis homo debet
paratus eſſe ad tētationē quia tētatio eſt vita hominis ſuper terram. vnď
non credas deū tibi eſſe iratū ſi tētationes inſurgunt. vnde thobie. duz ac
ceptus eras deo neceſſe eñi erat vt ipſe probaret te. vnde diabol⁹ illos tē
tat quos quieto itinere ſe poſſidē ſentit. ¶De hoc habemus exēplū de q̇dā
monacho. qui cū vidiſſet multos demones in clauſtro exiuit et poſtmodū
redijt ad portā vnū tantū demonē ſedere vidit quia illos omnino iaz vice
rat ſed tantū cuſtodiebatur. qď cuz cognouiſſet ipſe ad clauſtrū intrauit ⁊
ipſos conuertit. ¶Unde exēplū habemus in exod. xiiij. ꝙ pharoa cū exerci
tu multo inſequebatur filios iſrahel vt eos reduceret. per pharaonē intelli
gitur diabolus. quē cū populus dei deſerit tūc ipſe cum omni populo ſuo
congregato et omnibus aſtucijs nititur eū reuocare et omnes currunt p⁹
eum et qui paucos habuit cuſtodes in carcere poſtea multos habet pſecu
tores ¶Sic qui conuertitur ad deum multis tētationibus vexatur ¶Exēplū
habemus in vitas patrū. ꝙ quidā ſanct⁹ tranſiuit q̇ddā deſertū et vidit ſu
per domū heremite cuiuſdā infinitos demones ſedē. ſed cū veniſſz ad ꝓxi
mā ciuitatē. vidit ſup menia ciuitatis niſi vnū demonē ſedētē et āmirans q̄
ſiuit ab eodem q̇d hoc ſignificaret. rñdit demō. quia iſtos ſolus duco ꝑm
meā voluntatē. Illū aūt multi multis vincē neq̄ūt. vñ demō mltis modis
temtat bona tēpalia ꝓmittēdo etiā ſic xp̄m tētauit. cui oñdit ōnia regna
mūdi. di. hec oia dabo tibi ⁊c. ¶Secūdo menciendo tētat ſicut fecit adā et e
ua quando dixit nequaꝙ̄ moriemini in quo mentit⁹ eſt, qꝛ ois homo moriť
¶Tertio ominādo hoc figuratū fuit i golia q̇ occurrit dauid cū clipeo ⁊ haſ
ta volens eū terrere. ¶Sicut etiā tētauit beatā virginē margaretā in ſpecie
draconis volens eā deglutire. ¶quarto tētat tētacoēs imittēdo. vñ qď nō
ſupat quinta temtacōe ſupat vi. vñ q̇dā diabol⁹ apparuit cuidā ſācto pa
tri in ſpē medici portās pixides diuerſas. q̇ q̄rens ad q̇d vellet reſpondit
volo mederi iſtis fratribus qui in illo clauſtro ſunt ¶Ut ſi aliquis de vna
pixide non vult vti lectuario. ſtatim porrigam ſecundaz et ſi nō vincit vna
temtatio ſtatim immittam ſibi aliam. ¶Rogemus.

¶Dñica ſecunda.

**Mulier chananea a finibus illis egreſſa cla-
mabat dicens. miſerere mei fili dauid** mathei. xv. ¶Dominica iſta r
preſentat tempus quod fuit vſq3 ad tranſmigrationem babilo
nis i q̇ filij iſrahel captiuati erāt i t͛ra aliena ſuſpēderīt organa. vñ ſupplicat

eccleſia in ꝑſona illoꝝ ꝓ liberatiõe populi a captiuitate diaboli. Sicut pa/
tres antiqui rogabãt filijs iſrahel qui erant capti a rege babilonis dicen/
tes. vnde modo dicit᷑. Mulier chananea rogans ꝓ filia a demonibꝰ vexa/
ta. hoc ita notat᷑ quando ꝯſcientia eſt in mortali peccato et ſanat᷑ cũ ꝑ gra
tiam viuificat᷑ Notant᷑ ergo tria in ꝓpoſito que ꝯueniunt in ꝯuerſione per
penitentiã. vnde chananea interpretat᷑ ꝯmutatio. Secundũ eſt ꝙ egredia
tur de peſſima ꝯuerſatione dimittendo peccatũ. Tertium eſt ꝙ clamat in
oratione et inuocet dei miſericordiã. Primo ergo debet mutari peccatrix
animũ ꝑ penitentiã in ꝯuerſione. vt in ꝯuerſione futura mutet᷑. De hoc dic
apoſtolus. Canet eñi tuba et mortui reſurgũt incorrupti et nos immuta/
bimur. id eſt in melius mutabimur. ſicut cineratũ mutat᷑ in vitrũ lucidũ. ita
corpus reſolutũ in cineres vertet᷑ in corpus glorificatũ ſubtile glorie impaſ
ſibile et claꝝ. Secundo debet egredi de mala ſocietate. Hoc figuratũ fuit
in Geñ. qñ loth exibat de ſodomis. ſic nos exire debemꝰ de mala ſocietate
peccatoꝝ. qꝛ qui tetigerit picem inquinabit᷑ ab ea. ſic qui ꝯuerſatus fuerit
cũ peccatoribꝰ inquinabit᷑ ab eis. vnde ꝑs. Cum ſancto ſanctꝰ eris ꝛc. Licet
eñi peccatores ꝓ tꝑe florere videant᷑ et delicate paſcant᷑ tñ in morte tanqꝫ
vilia cadauera relinquent᷑. Exemplũ de Lazaro et de diuite epulone. Ter/
tio debet clamare in oratione ſicut illa mulier vt ſuperat hoſtes. nõ eñi ho/
mo in capite tot habet capillos quot habet anima hoſtes. taliter clamauit
quidã miles qui ꝓpter multitudinem ſuoꝝ peccatoꝝ intrauit ordinem. ſed
cũ infirmus fuiſſet cepit deſperare ꝓpter multa peccata ſua que tunc vide/
bat qui vidẽs ſe poſitũ in anguſtia clamauit ad beatam virginem que ap
parens conſolata eſt eum et ſanitatem ꝓmiſit. qui letificatus ex hoc. q̃ duꝫ
quereretur ab abbate de tali inuocatione narrauit ei ſicut accidit. qui ad/
mirans cepit querere ſi aliquid boni feciſſet ꝓpter beataꝫ virginem. et ille
quia nunc inuocaui eã et qñ nomen nominare audiui ſemꝑ genua flectebã
et ſic ſaluatus eſt. Ad audiendum clamoreꝫ nr̃m tria ſũt nobis neceſſaria.
Primũ eſt humilitas que multũ valet ad impetrandũ. Eccl. Oratio humi
litatis celos penetrat. qꝛ poſtqꝫ filius ꝓdigus dixit. nõ ſum dignꝰ vocari fi
lius tuꝰ. pater occurrens cecidit circa collũ et oſculatus eſt eum. Et poſtqꝫ
hec mulier catello ſe compauit. audiuit fiat tibi ſicut vis. Mar. vij. Et exiuit
demoniũ de filia eius. vnde hec dicebat Nam et catelli edunt de micis ꝛc.
quaſi diceret. Etiã dñe canis ſum ſicut dicis. nõ comparo me filijs. nec dig
naꝫ me iudico filijs iſrahel et ꝯſortio. panes integros nõ audeo petere ſed
nutri me ſicut catellũ de micis. id eſt de ſtilla aque gratie tue in me defluen
tis. Secundũ quod valet ad impetrandũ eſt fides Math. xxv. Si habebis
fidem et nõ heſitaueris in corde tuo. etſi dixeris huic monti tolle te et iacta
te in mare. ita fiet de illa muliere. Mulier magna eſt fides tua. Erat enim ex
gentibꝰ que legẽ recipiebant et tñ fidẽ deitatis et humanitatis ꝯfirmabãt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dicens. dn̄e cui ſubijcimur. qm̄ ꝑ diuinitatē filij dauid ꝑ aſſumptā humani
tatē Miſerē mei de⁹ ⁊ ſic fides probata miſericordia impetrauit. Tertiū qđ
valet ad impetrandū eſt ꝑſeuerantia. licet eni dn̄s cito exaudire diſſimulaſ
ſet tamē ab eius miſericordiā nunq̄ꝫ deſperauit et conſtans fuit. qđ in Mar
co dicit̄. ꝙ in domo rogauit dn̄m vt a filia eijceret demoniū. ex quo pꝫ ꝙ
in domo nō eſt exaudita. vnde clamando currebat poſt xp̄m. qūo predica
tionē fecit in curia pape nō deſiſtit licet nō exaudiat̄ in orōne. Rogem⁹ g°

Dn̄ica. iij.

ERat Jh̄us eijciens demoniū. et illud erat
mutū. In hoc euangelio tria notare poſſum⁹. primo dyabolicā
nequiciā. ſecundo humanā miſeriā. tertio diuinā clementiā. Neq̄
ciā dyabolicā in hoc ꝙ occupat alienā poſſeſſionē ſeu habitationeꝫ quod
ſignificat̄ ꝑ illum demonē. Humanā miſeriā in hoc qꝛ tacendo diſſimulat
nec clamat a dn̄o ſuo petens adiutoriū quod ſignificat̄ in muto. Diuinam
clementiā in hoc qꝛ preuenit ad gratiaꝫ ferens ſubſidiū quod ſignificat̄ in
demone eiecto. Quantū ad primū notat̄ ꝙ egreſſo ſp̄ūſancto ꝑ peccatū in
gredit̄ demoniū in hominē et dominat̄ ei tāq̄ꝫ homini peccatori. Exemplū
in quodā animali quod taxus dicit̄ quod dentib⁹ vel vnguib⁹ in rupe do
mū facit et mundiſſimū animal eſt et fetorem ſuſtinere nō poteſt. videns au
tē vulpes doloſa coinq̄nat eius foſſaꝫ et ita taxus dimittit eā quā vulpes
inhabitat. Sic deus aīaꝫ dyabolo relinquit pro quo tantū laborauit. Ex
quo illaꝫ ꝑ fetoreꝫ peccati ſui maculauit Oſee. viij. Proijcit dn̄m a ſe iſrael
et inimic⁹ ꝑſequit̄ eū. et in hoc notat̄ eius nequicia ꝙ quā domū poſſidet
dominat̄ ei in corde ꝑ ſupbiā. in lingua ꝑ iracundiā. in manib⁹ ꝑ auaritiā
in toto corpe ꝑ immūdiciā. et ideo vt magis ſibi attrahat ⁊ dominet̄ ɔtra
xit cū eis amiciciā. Unde dicit̄ ꝙ ex vxore ſua iniq̄tate genuit nouē filias.
Ex his maritauit octo generib⁹ hoim. Symoniā p̄latis et clericis. ypocri
ſim monachis et falſis religioſis. rapinā militib⁹. vſuraꝫ ciuib⁹. dolū merca
torib⁹. ſacrilegiū agricolis qui decimas ſanctas eccleſie et deo ſubtrahant
fructū. falſum ſeruitiū operarijs. ſupbiaꝫ et ſupfluū apparatū mulieꝝ. nona
eſt luxuria quā noluit maritare ſed ipāꝫ oīb⁹ generib⁹ hominū miſcens.
poſt illā eni hoies currūt ad infernū ſicut aues ad laqueū piſces ad hamū.
et ſic pꝫ primū Secūdo notat̄ humana miſeria in eo ꝙ homo peccator mu
tus efficit̄. dyabolus eni ſicut latro qui intrans domū rapit ouem ꝑ collū
ne clamat. ſic diabolus peccatorē ne clamat in ɔfeſſione. Exemplū cuidaꝫ
heremite occurrerūt tres demones. qui interrogauit quomodo vocamini
Primus dixit. ego vocor claudens cor. et hoc facio quando aliquis audi
ta predicatione vellet confiteri. tūc claudo ſibi cor ꝙ ſuſpirare non poteſt.